

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.

727

13
març
2016

Paràbola d'una figuera que no donava fruits

Gaietà de Casacuberta, rector

1. Després d'un camí llarg Jesús arriba a Jerusalem i se li presenten uns homes per parlar amb Ell dels accidents que han provocat la mort de divuit persones a Siloè. Després que Jesús els ha respost, els parla de la paràbola de la figuera que no donava fruits. L'amo diu al vinyater: "Fa tres anys que vinc a buscar fruits d'aquesta figuera i no n'hi trobo. Potser és el moment de tallar-la". El vinyater li demana deixar-la encara un any més i li diu que ell farà el que calgui, cavar la terra, adobar-la amb fems a veure si dóna fruit en endavant. Jesús ens parla de les infidelitats del seu poble jueu el qual ha rebut ja molts favors divins en ser el poble privilegiat de Déu. Efectivament, en l'Antic Testament Déu enviava profetes a parlar en el seu nom. Però els van assassinar com als dos darrers, Joan Baptista i el mateix Jesús.

Per a Jesús, els doctors de la llei, la fe jueva i el Temple ja no donaven fruit. Jesús els predica i els demana la conversió a l'Evangeli i al Regne del Pare. Pocs jueus es van convertir. En canvi, els pagans van acceptar el missatge dels apòstols i de Pau, després de la mort de Jesús.

2. Cal aplicar-nos aquesta paràbola a nosaltres mateixos, personalment, en les comunitats cristianes i en l'Església. Uns cristians que viuen la fe sense donar fruits no tenen raó de ser, com tampoc les comunitats que no donen fruits. L'Església a Europa té un perill. Ens podem preguntar: per què voler insistir en les arrels cristianes dins les institucions europees si els cristians no donen fruits evangèlics?

El risc de l'Església europea és que ja no transformi res. Avui Europa diu no a Déu i creu que el cristianisme es tanca buscant seguretat.

Què ens està passant?

Molts cristians no acaben d'encaixar el missatge de Jesús. Sovint preferim el benestar i no volem els problemes que ens plantejaria el seguiment de Jesús. Déu té paciència, espera un any més a veure si la figuera dóna fruits. Per a Déu mai no és tard. Quins resultats ens demana Jesús? Sortir de la mandra, de la inèrcia, del no voler canviar res i seguir només un culte que no porta a l'Evangeli. Si escoltéssim el nostre interior sabríem en quines coses estem equivocats i això ens ajudaria a canviar per poder

Gravat que representa la paràbola de la figuera estèril, Jan Luyken (1649-1712)

respondre a l'Evangelí ara i aquí.

3. La vida cristiana és una història de petites o grans conversions en les diferents etapes de la nostra vida. Jesús demana als joves què volen fer de la seva vida, als adults que ja tenen responsabilitats en la família, el treball, la societat..., als jubilats en demana de noves. És perillós tancar-se en el fet de creure que sempre tenim raó, en estar molt segurs de nosaltres mateixos i en voler que ningú ni tant sols Jesús ens qüestioní. Déu ens ha regalat la

vida. El pecat és deixar la conversió per a demà o demà passat, sense ser conscients que la vida humana és fràgil. Ara hi som i ara ja no.

4. Diu Sant Pere a la Segona Epístola: "El Senyor pren paciència amb nosaltres i no vol que ningú no es perdi sinó que tothom arribi a convertir-se". Però no podem abusar de la paciència de Déu.

Conclusió

Diu Gabriel Magalhaes, escriptor portuguès: el cristianisme vol augmentar la consciència de l'home el màxim possible. La lectura dels evangelis és una eina fonamental. També ho és la confessió dels pecats, que serveix perquè el cristià reflexioni sobre la seva vida i ho comparteixi amb una altra persona. La lectura de l'Evangelí és aquella estrella que ens permet un dia arribar a Betlem (Catalunya Cristiana núm. 1900). Arribar a Betlem és trobar Jesús i saber què ens demana a cadascú de nosaltres.

Us faig alguna pregunta: Dóna fruit el meu cristianisme, la meua fe? Com estimo els que tinc a prop o més enllà? Som solidaris amb els que ens necessiten? Ens comprometem en petits o grans serveis socials? Donem temps al silenci i la pregària?

Quaresma és temps de pensar, d'intentar, de canviar per fer la "vostra voluntat" del Pare Nostre i fruitar com Déu vol!!

Excursió a Santes Creus i al Santuari de Montserrat de Montferri

El diumenge 21 de febrer, 28 membres de la Parròquia del Pi passarem un dia assolat i preciós visitant el monestir cistercenc de Santes Creus (s. XII) i el Santuari modernista de la Mare de Déu de Montserrat de Montferri (s. XX).

Tinguérem el plaer de viatjar en el temps i en l'espai. Per a mi ha estat molt enriquidor tornar a un lloc on no havia estat en molts anys, i conèixer-ne un de nou que m'ha sorprès.

Tots dos llocs, sent tant diferents en l'estil i la forma, comparteixen la bellesa, la fe i la confiança en l'esdevenidor dels seus constructors. L'un és anònim, bastit al llarg de generacions per monjos i gent oblidada. L'altre té noms i cognoms: impulsor, D.M. Vives, jesuïta; arquitectes Josep M. Jujol (vinculat al Pi) i Joan Bassegoda i Nonell; i els veïns de Montferri.

Deixeu-me que us en faci cinc cèntims.

Sortirem d'hora, i ja es veia que el dia seria molt bonic. Vam distreure el viatge escollint el dinar en un organigrama molt ben preparat amb una pila de plats, d'opcions i de colors. Al cap d'una estona el paisatge va anar canviant i ja érem al país de les vinyes i no ens calien distraccions. Així el camí se'ns va fer molt curt i entràvem al recinte del monestir per iniciar la visita i recular en el temps.

Fa molt que no visiteu Santes Creus? Val la pena anar-hi, no només per l'esplèndida arquitectura i la bellesa del paisatge, si no també per la museïtzació que fa que, si no et bades el cap per les fosques, entenguis la vida dels monjos antics.

El guia i els muntatges de llums i so, espectaculars, ens van fer conèixer la història del monestir i dels seus habitants. És una història de constància i de treball, de voler ser fidels a Déu i útils als germans.

El monument és avui en part museu, però tot conserva la petja de la fe que el va edificar i permetrà, en un futur, tornar-lo a omplir de monjos si es vol. L'església, gracies a que sempre ha estat la parròquia, ha impedit l'enrunament quasi total de l'edifici, com ha passat a tants d'altres a rel de la Desamortització de Mendizabal.

El Santuari de Montserrat, molt recent, ens mostra l'empenta i la voluntat d'unes persones que es negaren a desistir del seu propòsit. Es va començar la construcció en 1926, quasi sense recursos, gràcies al treball comunitari de tota la gent de Montferri. Ja abans de la guerra van haver d'aturar l'obra, i va restar sota les inclemències del temps fins que en 1987 d'altres amb visió de futur, energia i fe van aconseguir el finançament per acabar-la.

Sovint pensem que en èpoques passades tot era més fàcil que ara, que hi havia més diners i més ganes de fer les coses. Ens enganyem. Els temps sempre han estat difícils, i aquestes grans construccions, tant les pagades pels reis com les engegades pel poble humil, han necessitat molt d'esforç i perseverança, molta

voluntat i molta fe per superar els entrebancs i les aturades, i aconseguir arribar a bon fi.

Nosaltres, ara, les veiem magnífiques i esplèndides, i ho són. Però el que és realment magnífic i esplèndid és l'empenta de les persones que les van fer. No van caure en la temptació de pensar que tot estava perdut. No es van creure les veus que deien que els temps anaven per altres camins, que hi havia altres necessitats, que ja no calien edificis religiosos. Es van negar a seguir el pendent que porta a no fer res, o a fer el mateix que d'altres fan, i van construir la realitat que somniaven. Ara nosaltres, i els que vindran després de nosaltres, gaudim del seu somni fet pedra i el podem omplir de pregàries, tal com vam fer el diumenge 21 de febrer.

HORARIS DE MISSES I ACTES LITÚRGICS DE LA SETMANA SANTA

20 de març, DIUMENGE DE RAMS

11:45, Processó i Benedicció de Rams
12:00, Missa solemne
13:00, Missa (castellà)
19:00, Via Crucis

23 de març, SANT JOSEP ORIOL

20:00, Missa solemne

24 de març, DIJOUS SANT

20:00, Missa de la Cena del Senyor

25 de març, DIVENDRES SANT

18:00, Celebració de la Passió del Senyor i després, Via Crucis

26 de març, DISSABTE SANT

22:00, Vetlla Pasqual

27 de març, DIUMENGE DE RESURRECCIÓ

Misses a les 12:00 i a les 13:00 (castellà)

Celebració comunitària de la Penitència

El proper dimecres, 16 de març, a les 19:00 i a la Basílica, es farà la Celebració comunitària de la Penitència com a moment important en la preparació de la Setmana Santa. Hi sou tots convidats.

Celebrem la festa de Sant Josep Oriol

Tot i coincidir amb Dimecres Sant, el proper dia 23 de març s'escau la festa de Sant Josep Oriol. A les vuit del vespre celebrarem l'Eucaristia que serà presidida pel nou arquebisbe de Barcelona, monsenyor Joan Josep Omella.

Us hi convidem a tots.

Serà un dia important per a la nostra comunitat, que estima tant a Sant Josep Oriol, per trobar-nos, acollir al nou pastor de la nostra ciutat i donar-li una afectuosa benvinguda a la seva parròquia.

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella
de la Sang

On som?

BASÍLICA

Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX

Placeta del Pi, 4

LOCALS PARROQUIALS

Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona

Tel. 93 318 47 43

info@basilicadelpi.com

www.basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sagraments, l'horari establert és el següent:

Dilluns i dimecres
de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com